

Alelie Coronel-Camitan

(Bazat pe o întâmplare adevărată)

Această întâmplare a avut loc în Filipine.

În timp ce Marius se îndrepta spre casă, a putut auzi oameni vorbind înăuntru. A privit prin fereastră.

Mă întreb cine este aici, și-a spus el. Mama lui locuia într-o altă țară pentru a munci, așa că, de obicei, acasă erau doar el și Lola (bunica).

El a deschis ușa. Toți prietenii lui erau acolo!

„Surpriză!”, au spus ei.

„Am dorit să te sărbătorim pe tine și medalia pe care ai câștigat-o la concursul de taekwondo”, a spus Jose, cel mai bun prieten al lui Marius.

„Sunt atât de mândră de tine.” Lola l-a îmbrățișat cu multă dragoste pe Marius. „Mama ta este la telefon! Sunt sigură că va dori să audă totul despre medalia ta.”

După ce Marius a terminat de vorbit cu mama, el și prietenii lui

s-au bucurat de petrecere. S-au distrat vorbind și mâncând delicioasa mâncare a Lolei.

„Vrei să mergi cu mine mâine să jucăm popice?”, a întrebat Jose înainte să plece.

„Da”, a răspuns Marius.

În acea seară, înainte de culcare, Marius a spus o rugăciune.

„Tată Ceresc, Îți mulțumesc că mi-ai dat prieteni și membri ai familiei atât de minunați. Te rog să o binecuvântezi pe mama în timp ce ea este departe. Și, Te

rog, binecuvântează-mă să mă distrez mâine cu Jose când ne vom juca popice.”

Dar, a doua zi, Marius nu a putut să se ducă să joace popice. A venit o ploaie torențială și toată lumea a trebuit să stea în casă. Marius stătea acasă, ascultând ploaia care cădea pe acoperiș. Și-ar fi dorit să se poată vedea cu Jose.

A plouat încontinuu, timp de trei zile. Străzile au fost inundate de apă. Unele case din cartierul lui Marius au fost și ele inundate.

Mai târziu, Marius a găsit-o pe Lola în bucătărie. Gătea ceva care mirosea delicios.

„Ce gătești?”, a întrebat el.

„Fac mâncare pentru câteva familii din episcopia noastră”, a spus ea. „Casele lor au fost inundate, așa că episcopul m-a rugat să ajut.”

Marius s-a gândit la Jose.

„Putem să facem de mâncare și

pentru familia lui Jose? Și ei ar putea avea nevoie de ajutor.”

„Este o idee minunată”, a spus Lola.

Marius a gătit orez și ouă prăjite pentru Jose și familia lui. Apoi, a ajutat-o pe Lola să împacheteze mâncarea.

În cele din urmă, ploaia s-a oprit. Marius și Lola și-au croit, cu greu, drum prin apă, pe străzi, pentru a distribui mâncarea. Apa îi ajungea lui Marius până la genunchi!

I-au găsit pe Jose și pe familia lui stând în fața casei lor. Jose plângea.

Marius și-a îmbrățișat prietenul. „Îmi pare rău că ți-a fost inundată casa”, a spus el. „Isus te iubește! Și noi la fel.”

Împreună, Marius și Jose au ajutat la curățarea lucrurilor pline de noroi din casa lui Jose. Marius a cântat „Copil al Domnului” în

timp ce lucrau. Când au luat o pauză, Marius i-a dat lui Jose mâncarea pe care a gătit-o pentru el.

„Mulțumesc că mi-ai ajutat familia”, a spus Jose. „Și îți mulțumesc pentru mâncare! Este delicioasă.”

„Cu plăcere”, a spus Marius.

„Crezi că mi-ai putea spune mai multe despre Isus? Și despre

cântecul pe care l-ai cântat?”, a întrebat Jose.

„Desigur!”, a răspuns Marius.

„Ai dori să vii cu mine duminică la biserică? Acolo învăț despre Isus. Și, de asemenea, putem cânta împreună.”

„Bine”, a spus Jose.

Marius a simțit căldură în interiorul lui. A fost bucuros că i-a putut ajuta pe Jose și pe familia lui. Și, era fericit că putea împărtăși și Evanghelia. ●

INUNDAȚI CU DRAGOSTE

